

VIIth International Eurasian Educational Research Congress

10-13 Eylül 2020 Anadolu Üniversitesi

EJERCongress2020 SONUÇ YERİNE...

“20.Yüzyılın Eğitim Anlayışı İle 21. Yüzyıl İnsanı Yetiştirilemez!”

10-13 Eylül 2020’de başarılı bir şekilde gerçekleştirilen **EJERCongress2020**’nin düşündükleri:

- 20. yüzyılın eğitim anlayışı ile 21. yüzyıl insanı yetiştirilemez.
- Mevcut öğretmen yetiştirme sistemi ve eğitimi 20. yüzyıl arka planına sahiptir.
- COVID-19 salgını, ilgi alanlarına, becerilerine veya eğitim düzeylerine bakılmaksızın öğrencileri, öğretmenleri, velileri ve eğitim kurumlarını aynı şekilde dijital çağa itti.
- Yeni (COVID-19 Pandemisi) durumda muhtemelen iki grup öğretmen ortaya çıkabilir: **Birinci grup öğretmenler**, çeşitli teknolojik imkânlarla uzaktan eğitim yoluyla bilgi verenler; **ikinci grup öğretmenler** ise daha çok yüz yüze eğitim yoluyla çocukları bilgi ve teknik konularda motive edenler.

- 21. yüzyılın temel becerilerini öğrencilere kazandırmak için eğitim programları ve içeriklerinin yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. Çok fazla içeriğin öğretilmesi yerine çocukların yaşamlarında ihtiyaç duyacakları bilgi ve becerilerin derinliğine öğretilmesi temel alınmalıdır. Bu, özellikle COVID-19 Pandemisi gibi kriz durumlarında çocukların okullarda geçireceği fazladan süreyi kısaltacaktır.
- Günümüzde Hibrit öğretme-öğrenme ve ters yüz (Flipped Learning) öğrenme vb. modeller için öncelikle hükümetlerin imkân hazırlaması gerekir. Bu bağlamda öğretmen ve yönetici eğitimi ile öğrencilerin ve velilerin bu yeni yaklaşımlara uyum sağlama sorunları da çözüm ister.
- Yapay zekâ (AI) kesinlikle eğitimin geleceğinde büyük rol oynayacaktır. Ancak çocukların eğitiminde okulların ve öğretmenlerin yeri insan yapımı hiçbir teknoloji ile doldurulamayacaktır.
- Öğretmenlerin 21. yüzyıl konseptine uygun, donanımlı yetişebilmeleri için eğitim fakültelerinde “Öğretim Teknolojileri” bütün Anabilim Dallarının “Yan Ana Dalı” yapılmalıdır. Tüm öğretmen adayları bilgisayar okur-yazarı olarak mezun olmalıdır.
- Uzaktan eğitim fırsat eşitsizliği doğuracaktır. Özellikle uzaktan eğitim için alt yapısı iyi olmayan aileler için hükümetler önlem almalıdır. Kriz döneminde eğitime erişimde güçlük çeken çocuklar tespit edilerek, bu çocuklarla ihtiyaç duydukları araç-gereç ve donanımlar ile eğitim materyalleri sağlanmalıdır.
- Uzaktan eğitim, çocukların psiko-motor becerileri ile sosyal ve duygusal becerilerinin gelişimini olumsuz etkileyebilir. Bunun telafi edilmesi için okulların önlem alması gerekmektedir. Çocukların uzun süre aralıksız okuldan uzak kalmaları onların okuldan soğumalarına yol açabilir ve Pandemi sonrasında okula uyum süreçlerini olumsuz etkileyebilir. Bu nedenle evde, okulda, evden-okula giderken ve okuldan-eve dönerken gerekli önlemler alınarak haftanın belirli günlerinde dönerli olarak öğrenciler okula devam edebilmelidir.
- Okul mimarisi ve mevcut sınıf sistemi değişmelidir: Sınıf mevcutları düşürülmeli ve klasik sınıf yerine 15 veya 20 kişilik proje odaları, ters yüz öğrenme sınıfları (Flipped Learning Classrooms) ve uygulama odaları benzeri mekanlar oluşturulmalıdır.

- Uzaktan eğitimde ders sayısı ve ders süreleri ekran karşısındaki çocukların motivasyon durumlarına göre düşürülmelidir (ders süresi yüz yüze eğitimde 45-50 dakikadır).
- Ders öğretmeni, uzaktan eğitimde dersin verimli geçmesini sağlamak için yüz yüze eğitimde olduğundan daha çok öğretim materyalleri kullanmalı ve dersi interaktif işlemeye çalışmalıdır.
- Çocukları yarınki dünyaya hazırlarken; kendi geleceklerini yaratmalarını, geleceğe emin adımlarla ilerlemelerini ve kendilerini daha güçlü hissetmelerini sağlamalıyız. Bunun için onlara destek olmalı ve dünyaya onların gözü ile bakmalıyız.
- Çocukların okul başarıları sadece okul içi etkinliklere bağlı değildir. Çocukların okul dışı zamanlarda geçirdikleri yaşantılar ve ailelerin kültürel yapısının okul başarıları üzerindeki etkisi unutulmamalıdır.
- Eğitimin en yüksek getiri oranı 3-7 yaş aralığındaki öğrencilere yapılan yatırımdır. Bu yaş aralığındaki öğrencilerin okullaşma oranının yükseltilmesi için devlet tarafından yapılacak yatırımın fazla bulunması politik bir bahaneden öteye geçmez.
- Bütün bunların yapılması için ekonomide “Sınırsız sorunların sınırlı imkânlarla karşılanması” ilkesini biraz revize edip eğitim için “imkânların sınırını genişletmek” hükümetlerin yeni görevi olmalıdır.
- 21. yüzyılın insanını yetiştirmek için “HER ŞEYİN BAŞI CESARET VE FİKİRLERE AÇIK OLMAKTIR”.